

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Baldvini Cabilliavi E Soc. Iesv Magdalena

Cabilliau, Baudouin

Antwerpen, 1625

Elegia XXIV. Exsurgit Lazarvs tumulo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70461](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70461)

Si vitam dederit ros vda è fronte sorori;
 Hanc dare iam fratri lymphæ negabit opem?
 Par genus ambo, tenor vitæ par ambo, gemellum
 Ambo decus, par flos frater & ipsa soror:
 Et degit sine fratre soror? prô! diuidit vnam
 Mors animam. an viuet dimidium illa sui?
 Magdala fraterno iam tota vt viuat Amori,
 Dimidium reddet fospite fratre Deus.
 Alter in alterius speculo par viuet imago,
 Quam sibi depinget alter & alter Amor.

ELEGIA XXIV.

Exsurgit LAZARVS tumulo.

DESINE fraternas lacrymis vrgere fauillas,
 Et sua non iusto soluere iusta rogo.
 Vtius ne tende: suos mors improba ludos
 Egit, & in pullâ scena peracta togâ est.
 Vt quid adhuc pluuio damnas tua lumina nimbo,
 Obnubisq; graui sindone triste caput?
 En Deus ex alto, tragici qui nubila luctus
 Discutiat. CHRISTO mors rea ludus erit.
 Cernis, in aspectæ nec opinus vt adstirit vrnæ,
 Et longum celeri fraude fefellit iter?
 Non audis gemitus, suspiriaq; & singultus
 Inter, & heu! rupto murmura trunca sono?
 Qui tumulum simul ac vidit, tumuloq; repostas
 Reliquias animæ Magdala mœsta tuæ;
 Fleuit, &, ô, dixit humenti lumine IESVS,
 Lazare vbi es? mœsto murmure, Lazare vbi es?
 Mortis vt attonitas ea vox irrupit in aures,
 Concussitq; solum, funereamq; domum;
 Illicet

Illicet ista cauo procul exsilit, exsilit antro,
 Feraleſque fugit non reditura lares.
 Non tulit illa, Deus quas detonat ore, procellas,
 Quasque vibrant oculi, non tulit illa faces:
 Quippe gradu vt propiore Deum libauit, in isto
 Stans cinere, ab tanto sole fit ipsa cinis.
 Cerne, redux pulchrum funestis faucibus Orci
 Extorquet spoliū vindice vita manu:
 Ferratūque necis sceptrum præscindit, & alas:
 Mors proprio in regno cœpit inerma mori.
 Vitalis gelidos passim vapor induit artus;
 Palpitat, & viuo verminat igne latus.
 Ossa calent, venæque micant, feruentque me-
 dullæ,
 Pallidus ex sanguine floret in ore color.
 Visa soror cum fratre mori, cum fratre sepulchro
 Surgit: it vnus funere vtrique salus.
 Sicut erat vinctus lanâ, linoque tenaci,
 Lazarus erupit carcere marmoreo.
 Sic tamen obuinctos soror illicet implicat artus,
 Adnumerans viuis oscula mille genis.
 Dum rapit amplexum, curuatique illigat vlnis;
 Impediunt auidas improba texta manus.
 Visa queri, dixit, Cur non & vincula soluis,
 Qui potis es ferreæ rumpere iura necis?
 Solue, (hæret intertextâ pes compede vinctus)
 Liber inoffenso die pede frater eat.
 Soluitur; enodi pes illicet impete pernix
 Exsilit: en patrio frater oberrat agro.
 Aureaque abruptis adnectit stamina filis,
 Et noua iam vitæ fœdera serò legit.
 Lanificum hic vltra linū, & data pensa sororum,
 D 3, Ferti-

Fertiliore trahet altera sæcla colu.
 O quæ tabifico vertebas lumina nimbo,
 Et cui nota graui nocte serena dies;
 Quis tibi nunc animus fratrem inter & inter
 IESVM?

Quò prius aduertes officiosa gradum?
 Ad Dominum, an fratrem? trahit hic, trahit ille:
 quid hæres?

Sed potius Domini grata prehende pedes.
 Siue pedum potius vestigia lambe, vel vmbra;
 Quoque iterit, labio supplice rade solum;
 Vt facis. ô quisnam ille dies! quæ gaudia! quantus,
 Quantus iò plausus! frater & alma soror
 Viuit: iò viuit concors iam nomen Amoris
 Frater, & in reduci fratre renata soror.
 Et quos in geminum mors discidit improba
 funus,

Nuac viuunt geminis cordibus vnus Amor.

